

ската армия; 1919—28 е преподавател въ Софийската музикална академия, и концертмайсторъ на Народната опера, отъ 1928 до днесъ — професоръ въ Нѣмската музикална академия въ Прага. Презъ време на 10-годишното си пребивание въ София, К. остави значителни следи въ музикалния ни животъ, като педагогъ и камеренъ изпълнител въ трио, заедно съ Андр. Стояновъ и Ив. Цибулка, а също и въ квартетъ.

Коцианъ, Ярославъ — Kocian, Jaroslav — чешки цигуларь-виртуозъ, род. 22 февр. 1884 въ Вилденшвертъ (Чехия), ученикъ на Шевчикъ въ Пражката консерватория, концертиралъ успѣшно по цѣла Европа, сега е професоръ въ майсторската школа на Пражката консерватория.

Кочетовъ, Николай Разумниковичъ — руски компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 8 юли 1864 въ Ораниенбаумъ, писалъ: 2 симфонии; „Арабска сюита“ за оркестъръ; опера „Страшната умраза“; концертно за флейта и 2 цигулки (1930) и „Очеркъ по история на музиката.“

Кошленъ, Шарлъ — Koëchlin, Charles — даровитъ французски компонистъ отъ умѣреното модерно направление и музикаленъ писателъ, род. 27 ноем. 1867 въ Парижъ, училъ въ политехниката и въ консерваторията въ Парижъ при Масне, Жедалжъ. Форе и Тоду. Творби: симфонични сюити „Годишните времена“ въ 5 части: Есень, Зима, Пролѣтъ, Лѣто, Финаленъ хоралъ; „Антични етюди“; „На море“; „Слънце“; „Легендарна сюита“; „Класическа Валпургиева нощъ“; „Надгробна пѣсень“ — за хоръ, оркестъръ и органъ; Баллада за пиано и оркестъръ; 3 струнни квартета; единъ клавирквинтетъ, соната за хорна и пиано; соната за 2 флейти-соло; сонати: за обой и пиано, за флейта и пиано, за виолончелъ и пиано, за пиано и виола; „Равсодия върху французски пѣсни“; сюита за пиано на 4 рѣце; сюита за 2 пиана; 5 сонатини за пиано (прекрасни творения); библейската картина „Яковъ въ Лаванъ“; балетитъ: „Богомолска гора“ и „Божественната Vesprée“ Писалъ: „Точните правила на контрапункта“, „Учебникъ по хармония въ две части“ (1930), „Габриелъ Форе“, „За Шабрие (1931), „Етюдъ върху подходящитъ ноти“, „Музика и математика“ и много статии. К. е сътрудникъ на Лавиняковата енциклопедия, и единъ отъ основателитъ на Société Mus. Indépendante.

Крайслеръ, Фрицъ — Kreisler, Fritz — единъ отъ най-голѣмитъ цигуларь-

Фрицъ Крайслеръ

кови виртуози на съвременността, род. 2 февр. 1875 въ Виена, училъ тамъ при Хелмесбергеръ и при Масаръ и Делибъ, следъ което концертира съ необикновено голѣмъ успѣхъ въ Европа и Америка. При една съвършена техника — играта на К. излъчва сърдечна топлина и глѣбина на чувството, които затрогватъ слушателя до пълно увличане. К. се слави и съ своитъ майсторски преработки и виртуозни творби за цигулка: „Виенско капричио“; „Японски тамбуринъ“; композиралъ още: единъ струненъ квартетъ, операта „Ябълкови цвѣтове“, и писалъ: „Военната история на единъ цигуларъ“ и „Четири седмици въ окопитъ“.

Краковиакъ, пол. krakowiak, фр. cracovienne — буквално = „Краковски“ — старъ полски, националенъ танцъ, въ $2\frac{1}{4}$ тактъ, съ акцентуване на второто (слабо) време и съ синкопиранъ ритмъ. К-тъ е билъ тан-